

Confessio.iiii.

- missi solent ubique seditos talium platorum audire sic et ipsi plati. nec durat tal' auctas nisi ad eorum beneplacitum. quod non bene. Iam sunt cauti confessores: ut quoniam non fuerat solentate perit licentia audire: confessio dei: rogat per os platorum sicut velint eos admittere ac si esset fuerat per fata forma si auctoritate clemencie voluerit hinc
- 30 ¶ **U**trum ex presentie die possit iduci ut quis confiteatur ad libitum aut vult: R. v. l. c. si eps. de pe. et re. li. vj. q. nulla consuetudine peritroduci: ut quis eligat sibi confessorem sine sui superiorum licentia intelligat aut tacita reputa quod videtur et tolerat cum possint prohibere aut expulsa. Dicunt in pa. i. c. p. querere. de offi. ordi. v. q. ad seditos. s. quos ad existentem indignitate noie dignitatem possit prescribere hanc curam et fieret pro: sacerdos secundum Host. et all. c. dudum. el. ij. de elec. et c. cum olim. de prescrip. et est verum post prescrip. tionem.
- 31 ¶ **U**trum sacerdos parochialis debeat facilliter dare licentiam suis seditis: aliter confiteri: R. l. Th. i. iij. di. xvij. q. quod multi sunt adeo infirmi quod pro sine confessione decederent quod confiterentur tali presbitero. Iam dare dicitur. Unum illi quod si nimis sollicitus presbiterus seditos faciat: multis laqueis damnationis inijciunt. et persequuntur sub ipsa. hec l. Th. q. credo vult nisi quod pro sollicitate scire ne alios inficiat. aut ut ceteri hanc sciantes magis a peccatis permittent. dicit tamen exgere presbiteros illi: cum qui vult confiteri. et si eaque bono sic ipse concedat. Si homo non est eque bonus non dicitur dare. Et si iste presbiterus ad quem vult ire hanc alio modo auctoritate audire. tunc dicat sibi quod non expedit et inducat ut non vadat. s. si vult ire relinquat eum arbitrio suo. quod sibi non imputabit. alio sic si male confiteretur.
- 32 ¶ **U**trum sit credendum dicenti se habere licentiam a suo plato confiteri alteri: R. fm. Ri. i. iij. di. xvij. ar. ij. q. ij. q. sic. et sicut dicitur se esse confessum. R. quod cognovimus in foro penitus expedit a voluntate sediti. id est dicitur eum reputare idoneum ad eucharistiam sumendam si se asserit penitentem et legitime confessum ei quod potuit absolvere. Si tamen sacerdos habet aliquod signum probabilitatis quod ille non diceret velle: non tenetur ei credere nisi faceret fidei sufficientem ei non dico quod sit penitentem et de confessus. quia ista non cadunt sub probatione. s. quod illi vel illi est confessus quod ipsum potuit absolvere. fallit hinc in exercitatio cui non tenetur credere: nisi per se absoluitur. et in illo quod habet presbiterantiam in peccato: reputa quod tenetur cubina et hinc.
- 33 ¶ **U**trum illi quod confiterentur quibus datur licentia a papa vel legato aut episcopo audire confessiones. vel qui habent licentiam a predictis eligendi sibi confessorem

saltem semel in anno teneant confiteri proprio sacerdoti parochiali: R. Glo. Ber. l. d. c. ois tenet quod sic. s. male et false secundum consuetudinem d. c. ois. et c. ij. de pe. et re. li. vj. Sufficit ei licentia alteri eorum sacerdotum parochialis secundum Jo. an. i. d. c. ij. multo fortius non tenetur si sunt confessi episcopo proprio. quod dicitur parochialis presbiterus. i. c. nullus. et parochialis. et c. ij. de. et q. ij. Et quicunque aliter tenetur esset temerarius. ut per extraneum Joh. xvij. q. incipit. Vas electio. quod dicitur per dicitur opi. Ber. L. hinc licentia a predictis possunt etiam inuitis et dicitur parochialis sacerdotibus eorum seditos absolvere. et videtur sanctus Th. i. q. d. a. q. et quod non per aliquos auctores cuiuscumque hominis cogelli ad confitendum peccatum quod alteri confessus est quod absolvere potuit. quod confessio peccatorum est quod dicitur sacrale divino imperio subiacet non humano. Adde tamen casum. Bo. i. iij. di. xvij. q. si sacerdos parochialis bono et idoneus: bonum est consilium quod remittat ad eum a quocumque audiat. non tamen necessarium est. nec oportet quod illa peccata a quibus sunt hinc talibus absolvi iterum confiteantur: s. possent ea tacere alia occurrentia confiteri. Et dicitur etiam quod tunc est confiteri proprio parochiali sacerdoti seu plato quod alteri propter multas deceptores et illegimitates que sunt in aliquis deputatis. Unde semper consulo quod nemo dimittat pro proprio parochiale pro alio deputato nisi si dare confiteri eum que eligat esse bone conscientie et debite penitentie et melioris quam proprius parochialis. quod si inest aliquis defectus in parochiali magis excusatur subditus ei confitendo quam alteri: cum superiores eum instituerent pro sufficiente eum approbare videantur.

¶ **Q**uid si aliquis vult sepe confiteri in anno: multum quod sacerdos parochialis tenetur eum tones audire: R. fm. Ri. i. iij. di. xvij. q. sic: de necessitate precepti: si ille qui vult confiteri de necessitate habet confiteri. Si homo non tenetur de precepto confiteri. nec sacerdos presbiterus obligatur eum audire nisi de consilio. Addit tamen Ri. q. si seditus vult pluries confiteri et sacerdos noluerit audire: quod tunc taliter potest confiteri alteri confessori. et ille potest eum absolvere: nisi est sacerdos eum ad determinatum confessorem miserit. quod si non vult eum audire nec alium veterem confiteri assigere: videtur tacite ei licentiam dare: ut pro illa vice alteri confiteatur cui voluerit. S. si electus non poterit absolvere nisi ab his a quibus proprius sacerdos potuisset.

Confessio iij. q. ad qualitate illius cui fides est. Circa quod queritur.

¶ **Q**ualis dicitur esse confessor: R. q. debet habere